

Arrest

nr. 273 895 van 9 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1986.

1.2. De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 18 januari 2017. Op dezelfde dag dient zij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 27 februari 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad bij arrest van 27 maart 2017 met nummer X werd bevestigd.

1.3. Op 29 maart 2017 dient de verzoekende partij een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 25 april 2017 verklaarde de commissaris-generaal dit tweede verzoek niet-ontvankelijk. Bij arrest van 1 augustus 2017 met nummer X vernietigt de Raad voormelde niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Op 22 maart 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot

weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad bij arrest van 20 september 2018 met nummer X werd bevestigd.

1.4. Op 8 november 2018 dient de verzoekende partij een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 31 januari 2019 verklaarde de commissaris-generaal dit derde verzoek niet-ontvankelijk. De verzoekende partij tekent geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

1.5. Op 14 mei 2019 dient de verzoekende partij een vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 3 juni 2019 verklaart de commissaris-generaal dit vierde verzoek niet-ontvankelijk. De verzoekende partij tekent geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

1.6. Op 19 december 2019 dient de verzoekende partij een vijfde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 12 februari 2020 verklaarde de commissaris-generaal dit vijfde verzoek niet-ontvankelijk. Bij arrest van 21 januari 2021 met nummer X verwerpt de Raad het beroep van de verzoekende partij tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

1.7. Op 27 september 2021 dient de verzoekende partij onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 februari 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 21 februari 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en van Tamil origine te zijn. U bent op (...) 1986 geboren in Uduppiddy in het noorden van Sri Lanka, waarna u in 1992 met uw gezin naar Valvetti verhuisde. Hier verbleef u tot 2004 wanneer u terugkeerde naar Uduppiddy. U ging tot uw zestiende naar school waarna u aan de slag ging als schilder.

In 2006 en 2007 gaf u samen met uw oudere broer M. het eten dat uw ouders bereidden aan de LTTE tot ze niet meer om eten kwamen vragen. Omwille van veiligheidsredenen moedigten uw ouders zowel u als uw broer aan om naar de Human Rights Commission Of Sri Lanka (HRCSL) te stappen. Uw broer ging hier naartoe in oktober 2007, maar u besloot dat u voor uw ouders zou zorgen en ging niet. In januari werd u opgeroepen om naar het Navindil kamp te gaan, hier werd u geslagen en ondervraagd over de hulp die u geboden had aan de LTTE. U vertelde hen dat u enkel eten aan hen gegeven had. Hierna werd u verplicht om elke dag naar het kamp te komen om uw handtekening te plaatsen. Aangezien u reeds verhalen had gehoord van mensen die na het tekenen vermoord werden, besloot u niet te gehoorzamen en onder te duiken. Sindsdien verbleef u op verschillende plaatsen in Sri Lanka en werkte u verder als schilder. Uw broer zat intussen in een rehabilitatiecentrum. Toen bekend raakte dat alle getrouwde mannen vrijgelaten zouden worden, keerde uw broer in juni 2008 terug naar huis. Hierna werd hij verplicht om iedere dag een handtekening te komen plaatsen. Uw broer werd uiteindelijk op 21 augustus 2008 vermoord door de regering. Uw ouders dienden een klacht in, maar u weet niet of hier gevolgen aan gegeven werden.

U leefde ondergedoken in Sri Lanka tot september 2016 wanneer u het land verliet om naar België te komen. Hier diende u op 18 januari 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw relaas legde u de kopieën van de volgende documenten voor: uw geboorteakte en identiteitskaart, documenten in verband met de Human Rights Commission, documenten in verband met het Rehabilitation centre, de klacht over de moord op uw broer, het overlijdensregister, het postmortaal rapport van uw broer en twee krantenartikelen.

Op 27 februari 2017 werd u een weigeringsbeslissing betekend door het CGVS. Er kon namelijk geen geloof gehecht worden aan de zogenaamde samenwerking van u en uw broer met de LTTE en de vervolging die u als gevolg hiervan zou ervaren hebben. Omtrent de betrokkenheid bij de LTTE van u en uw broer legde u namelijk tegenstrijdige verklaringen af en u kon nauwelijks vertellen over de documenten die u voorlegde. Bovendien kon het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaring gedurende acht jaar te hebben ondergedoken in Sri Lanka. U legde hierover niet enkel ongeloofwaardige verklaringen af, maar u plaatste in deze periode ook foto's van uzelf op facebook. Bovendien waren de door u aangehaalde feiten niet meer actueel. Op 14 maart 2017 diende u een beroep in voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 27 maart 2017 een arrest velde waarbij u het Vluchtelingenstatus en de Subsidiaire bescherming werd geweigerd. U ging daartegen niet in beroep bij de raad van State.

Op 29 maart 2017 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dezelfde documenten neer als diegene die u eerder bij het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen indiende, en een brief van de "International Federation of Hindu Priests" als nieuw element. Nadat het dossier werd overgedragen aan het Commissariaat-generaal legde u nog nieuwe documenten voor, namelijk van de van de Grama Niladhari, een document van S. Shiritharan een "Member of Parliament" van Jaffna Electoral District en een kopie van een foto. U voegde daar eveneens nog een kopie van een attest van de St. Mary's Cathedral aan toe.

Op 25 april 2017 werd uw volgend verzoek niet-ontvankelijk verklaard aangezien u volgens de beoordeling van het CGVS geen nieuwe elementen had ingediend. U ging op 8 mei 2017 in beroep tegen deze beslissing bij de RvV. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS omdat u niet gehoord werd over de inhoud van de nieuwe door u voorgelegde documenten.

Op 28 september 2017 werd u in voorafgaandelijk onderzoek gehoord door het CGVS en hierna werd uw verzoek op 5 oktober 2017 ontvankelijk verklaard. U werd hierna nogmaals gehoord op het CGVS op 8 november 2017. U verklaarde dat u in uw eerste verzoek gelogen had over de rol van u en uw broer bij de LTTE, als ook uw verblijf in Thailand van 30 mei 2008 tot 24 juli 2010. Uw broer zou namelijk gewerkt hebben voor de onderzoeksafdeling van de LTTE en u zou ook gespioneerd hebben voor de LTTE. Wanneer uw broer problemen kreeg, besloot u naar Thailand te reizen met een paspoort. U had dit paspoort reeds in 2004 aangevraagd om in het Midden-Oosten te gaan werken, maar u heeft dit plan nooit uitgevoerd. U reisde zo dus met uw eigen paspoort naar Thailand maar kocht de douanebeambten in Sri Lanka om. In Thailand meldde u zich bij de UNHCR en u keerde in juli 2010 met uw eigen paspoort terug naar Sri Lanka. Bij aankomst in Colombo werd u ondervraagd, maar u slaagde er wederom in de beambten om te kopen. In Sri Lanka kende u aanvankelijk geen problemen tot u in 2012 opgezocht werd door onbekende personen en daarom dook u onder op verschillende plaatsen in Sri Lanka. U verbleef steeds minstens een jaar bij een persoon en u werkte er in ruil voor eten. In augustus 2016 verbleef u in Kilinochi, maar hier werd u ontdekt en er kwam een wit busje naar u op zoek. U kon op tijd weglopen van dit busje en besloot toen dat het tijd was om Sri Lanka te verlaten. In september 2016 verliet u Sri Lanka en u reisde via Kenia en Oeganda naar België. Intussen is er ook een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd en werd uw vader in Sri Lanka bedreigd met een mes. Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende originele documenten neer: uw geboorteakte en de vertaling, de geboorteakte van uw broer en de vertaling, uw identiteitskaart en de vertaling, een attest van gevangenschap van uw broer en de vertaling, een borgcontract van uw broer, een borgstelling van uw schoonzus voor uw broer en de vertaling, twee krantenartikelen over de dood van uw broer en de vertaling, een overlijdensakte van uw broer en de vertaling, een foto van uw overleden broer, het dossier betreffend het onderzoek naar de dood van uw broer en het daaropvolgende proces als ook de vertaling van deze documenten, de registratie van een klacht bij de Human Rights Commission, een aanvraag voor een attest ter bevestiging van foltering, zes brieven ter bevestiging van uw problemen waarvan twee afkomstig van Grama Niladhari's office en de andere van een parlamentslid, de International Federation of Hindu priests, Saint Mary's Cathedral en de Grace Fello Ship Church, uw family detailcard en de vertaling, een familiefoto, foto's uit Thailand, foto's van uw deelname aan Tamil activiteiten in België, een arrestatiebevel dat tegen u werd uitgevaardigd, twee brieven van de personen die onderdak hebben geboden en de vertaling en de vertaling van artikelen over de algemene situatie in Sri Lanka. U legde eveneens de kopieën van de volgende documenten neer: de badge van de Human Rights Commission van uw broer, een attest van de ICRC over hun bezoeken aan uw broer in de gevangenis, een enveloppe, foto's van delen van uw paspoort, een foto van de verblijfsvergunning van uw vriend, de overlijdensaktes van uw twee neven en de vertaling, vier artikelen over de dood van uw nonkel met de vertaling van twee van die artikels.

Op 22 maart 2018 nam het CGVS echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas, noch aan de door u neergelegde stukken. Evenmin wist u enige banden met de LTTE aannemelijk te maken en konden ook uw activiteiten in België deze appreciatie niet ombuigen. U tekende hiertegen beroep aan bij de RvV, maar op 22 september 2018 bevestigde de RvV in haar arrest voorgaande beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 8 november 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verwees nog steeds naar de motieven zoals u die reeds voorheen had uiteengezet en voegde daar aan toe dat ook uw neef ondertussen problemen zou kennen en hierdoor het land moest verlaten. U vreesde hetzelfde lot als uw neef beschoren te zijn. U herhaalde tot slot te hebben deelgenomen aan manifestaties van de 'Tamilorganisatie' in België. Ter staving van uw volgend verzoek legde u foto's neer van de aanval op uw neef en een kopie van de vertaling van uw geboorteakte.

Op 31/01/2019 verklaarde het CGVS uw verzoek, niet-ontvankelijk. U tekende hiertegen geen beroep aan.

Zonder naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd deed u op 14 mei 2019 een vierde verzoek om internationale bescherming. U beroept zich op dezelfde feiten als bij uw vorige asielaanvragen en ter ondersteuning van uw vierde verzoek om internationale bescherming legt u een onlineartikel neer dat zou moeten bewijzen dat uw broer bij "LTTE" zat en omkwam tijdens de strijd, de geboorteaktes van uw broers, uw originele identiteitskaart en foto's van uw broers.

Op 3 juni 2019 werd uw vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk beoordeeld. U haalde immers wederom geen nieuwe geloofwaardige elementen aan. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 19 december 2019 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Uw problemen met de CID vanwege uw vermeende banden met de LTTE zoals uiteengezet in uw vorige verzoeken om internationale bescherming zouden namelijk nog steeds actueel zijn. Voorts nam u ook deel aan een manifestatie van de TCC in Brussel op 18 mei 2019. Ter staving van uw vijfde verzoek om internationale bescherming legt u foto's neer van de manifestatie van de TCC neer waaraan u deelnam evenals een boek waarin uw neef afgebeeld wordt als vrijheidsstrijder van de LTTE. Op 12 februari 2020 verklaarde het Commissariaat-generaal uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk omdat u geen geloofwaardige nieuwe elementen aanbracht. U ging in beroep tegen deze beslissing, maar uw beroep werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting met haar arrest van 21 januari 2021. Zonder België verlaten te hebben deed u op 27 september een zesde verzoek om internationale bescherming. U verwijst bij uw zesde verzoek terzake naar zaken die u eerder ingeroepen hebt. Ter staving van uw relaas legt u kopieën voor van: een Sri Lankaanse krant, screenshots van internetartikelen, foto's, en een Sri Lankaanse verklaring. Op 20 december 2021 verklaarde het Commissariaat-generaal uw verzoek ontvankelijk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De elementen die u bij uw zesde verzoek inroept, zijn uw voortdurende deelname aan activiteiten georganiseerd door de TCC, en dat uw ouders nog steeds bezoek krijgen dan wel bij de politie geroepen worden omwille van uw vermeende band met de LTTE. U beroept zich met andere woorden niet op een nieuw relaas.

Wat betreft de door u voorgehouden problemen die uw ouders in Sri Lanka zouden kennen omwille van uw en uw broer zijn vermeende banden met de LTTE. U legt hiertoe ten eerste foto's voor van interacties van uw ouders met de politie en het leger (document 2). Evenwel blijkt uit de foto's die u voorlegt niet dat u nog gezocht zou worden in Sri Lanka; dit verband berust enkel op een blote bewering uwentwege. De interactie afgebeeld op de foto kan gelijk welke banale oorsprong hebben, of zelfs in scene gezet zijn. In het licht van de beslissingen naar aanleiding van uw vorige verzoeken waarin het ongeloofwaardige karakter van de toen door u aangehaalde problemen omstandig beargumenteerd werd, volstaan deze foto's noch uw verklaringen daaromtrent geenszins om de geloofwaardigheid hiervan te herstellen.

U legt ten tweede ook een verklaring die uw vader aan een rechtbank gedaan zou hebben naar aanleiding van de moord op uw broer voor (document 3). Dit betreft evenwel geen nieuw element, daar u dit ook al presenteerde bij uw tweede verzoek om internationale bescherming (toen document 11-12-13). Ook dit stuk kan de vaststellingen in de beslissingen naar aanleiding van uw vorige verzoeken daarom niet wijzigen.

U verwijst ook naar problemen die u bij terugkeer naar Sri Lanka zou kunnen kennen omwille van uw deelname aan activiteiten van de TCC in België. U hebt ook deze vrees bij vorige verzoeken reeds ingeroepen, en er werd toen geoordeeld dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België, en dat bovendien uw rol zodanig beperkt was dat het niet waarschijnlijk zou zijn dat u in de problemen zou kunnen komen, afgaande op toen beschikbare informatie.

Op basis van uw verklaringen en de door u voorgelegde stukken lijkt het er niet op dat uw rol sindsdien significant is toegenomen. U geeft aan dat u nog steeds geen formeel lid bent noch een noemenswaardige

rol hebt bij het organiseren van activiteiten, en dit jaar bijvoorbeeld enkel als deelnemer aan een aantal fietstochten deelnam, en hooguit hielp met het versieren van een symbolisch graf van de gemeenschap in Antwerpen (CGVS p. 3, 4). U neemt soms deel aan TCC vergaderingen, maar hebt hier geen noemenswaardige inbreng (CGVS p. 4). Gezien de beperkte omvang van uw rol en afwezigheid van formeel lidmaatschap van de TCC, kan daarom nog steeds niet zomaar vermoed worden dat u in de probleem zou kunnen komen bij terugkeer naar Sri Lanka louter hierom, ondanks de gewijzigde situatie in Sri Lanka sinds de beoordelingen van uw vorige verzoeken.

U zou daarentegen gezien bovenstaande vaststellingen minstens moeten aantonen dat u specifiek in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid staat, of minstens dat uw activiteiten in België bijzonder zichtbaar waren. Dit lijkt niet het geval te zijn geweest. U kon zelf geen elementen naar voren brengen waaruit zou blijken dat u onder de aandacht van de Sri Lankaanse overheid stond, en verwijst enkel naar de bezoeken die uw familie krijgt vanwege het leger en de politie, welke u echter enkel in verband brengt met de eerder door u aangehaalde problemen in Sri Lanka zelf, met verwijzing naar uw broer, en niet uw activiteiten in België (CGVS p. 5, 6).

Uw zichtbaarheid op zich lijkt ook beperkt te zijn geweest; foto's van uw deelname aan activiteiten werden gepubliceerd op verschillende websites en in een Sri Lankaanse krant, hoewel u geen enkele informatie over deze krant in kwestie wist te verstrekken (CGVS p. 4, 5). Uw gezicht is ook maar beperkt zichtbaar op de krant in kwestie door de lage resolutie en het mondkmasker dat u draagt (document 1). U stelt wel dat uw naam op een bepaalde website gepubliceerd zou zijn (CGVS p. 5), maar liet het na om deze voor te leggen, aan te wijzen, of hiervoor een link te verstrekken, waardoor dit niet meer dan een blote bewering blijft. Voor het overige zou uw naam enkel nog eenmalig afgeroepen zijn tijdens uw deelname aan een fietstocht (CGVS p.5). Ook hebt u zelf geen andere bijzonder zichtbare activiteiten ondernomen, zoals het geven van interviews of het publiceren (al dan niet op het internet) van uw mening via blog (CGVS p. 4). Op basis van uw activiteiten in België op zich kan u daarom nog steeds geen gegronde vrees voor vervolging in uw thuisland aantonen.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten en andere stukken die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.,

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. In de beslissing naar aanleiding van uw eerste verzoek werd reeds vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw identiteitsdocumenten met inbegrip van uw paspoort, waardoor het vermoeden bestaat dat u deze probeerde achter te houden, wat het onmogelijk maakt om de wijze waarop u gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar Sri Lanka vast te stellen. U hebt hier niet in de daaropvolgende noch in het huidige verzoek aan kunnen verhelpen, maar herhaalt slechts uw weinig aannemelijk bevonden verklaringen (CGVS p. 7, 8).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld bij uw eerdere verzoeken door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van "de artikels 1 en 2 afdeling A" van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2. In een eerste onderdeel gaat de verzoekende partij in op de elementen uit de motivering van de bestreden beslissing.

Zij wijst erop dat haar broer en neef lid waren van de Liberation Tigers of Tamil Elam (hierna: LTTE) en betoogt dat het vanzelfsprekend is dat de overheid op de hoogte is van haar deelname aan demonstraties en manifestaties. Haar broer werkte voor de onderzoeksafdeling van de LTTE en zij heeft zelf gespioneerd voor de LTTE. De verzoekende partij betoogt dat zij er alles aan heeft gedaan om haar vluchtrelaas te staven doch dat dit manifest wordt ontkend door de commissaris-generaal. Hoewel zij telkens nieuwe stukken bijbrengt, wordt steeds gesteld dat deze niet volstaan daar ze slechts een ondersteunende

werking hebben. Zij stelt geen idee te hebben welke stukken voor de commissaris-generaal zullen volstaan om haar verzoek om internationale bescherming positief af te ronden. De verzoekende partij betoogt dat de commissaris-generaal wel degelijk op de hoogte is van de actuele situatie in Sri Lanka, die nog steeds onveilig is. De verzoekende partij acht het kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om onvoldoende rekening te houden met haar verklaringen en de aangebrachte bewijselementen. Zij meent dat zij geenszins uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Zij wijst er verder op dat zij in België deelneemt aan demonstraties en manifestaties van het TCC en hierdoor nog meer op de radar van de Sri Lankaanse overheid komt. Dit wordt volgens haar bevestigd door de foto's en artikelen die werden neergelegd. Zij stelt dat zij door deze "bekendheid" veel problemen zal krijgen indien zij zou terugkeren naar Sri Lanka. Zij verwijst tevens naar het begrip "réfugié surplace". Zij meent dat voorgaande elementen de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vervolgens wijst de verzoekende partij op de actuele situatie in Sri Lanka. Onder verwijzing naar verschillende rapporten geeft zij een uitgebreide uiteenzetting over de verschillende presidenten, de burgeroorlog en de mensenrechtensituatie in Sri Lanka en betoogt zij dat vele Tamils in angst leven voor het schrikbewind van de Sri Lankaanse overheid tegen hen. Zij wijst erop dat zij vreest te worden geïdoleerd als gevolg van het lidmaatschap van haar broer bij de LTTE en het feit dat zij spionageopdrachten uitvoerde voor de LTTE. Zij wijst er tevens op dat haar neef een vrijheidsstrijder is. Volgens haar is het niet onlogisch en zeer realistisch dat zij ook problemen kan hebben door de problematiek van haar broer. Zij wijst erop dat zij bovendien lid is van het TCC in België. Tevens betoogt de verzoekende partij dat de commissaris-generaal ervan op de hoogte is dat de grondwetswijziging in Sri Lanka negatieve gevolgen kan hebben voor de Tamils, doch dat deze gevolgen niet worden onderzocht. Indien zij dient terug te keren naar Sri Lanka, zal zij bij arrestatie gefolterd en mogelijks vermoord worden eens men weet heeft van haar verzoek om internationale bescherming, van haar lidmaatschap van het TCC en van het lidmaatschap van haar broer en neef bij de LTTE. Zij voert aan dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming en dat het onaanvaardbaar is dat de commissaris-generaal weigert dit te onderzoeken. Tevens meent de verzoekende partij dat de commissaris-generaal het rechtszekerheidsbeginsel schendt *"door te stellen dat verzoeker kan terugkeren naar zijn Sri Lanka, omwille van de, zagezegd, gewijzigde veiligheidssituatie zonder een individueel, grondig en actueel onderzoek uit te voeren. Het CGVS heeft nagelaten om de veiligheidssituatie in Sri Lanka voor verzoeker te onderzoeken."*

2.3. In een tweede onderdeel gaat de verzoekende partij in op de vluchtelingenstatus.

De verzoekende partij meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit dat zij voldoet aan de criteria van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 om te worden erkend als politiek vluchteling. Zij wijst erop dat de situatie in Sri Lanka voor leden/sympathisanten van de LTTE nog steeds zeer gevaarlijk is, dat de Sri Lankaanse autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van de burgers te garanderen en dat haar broer deel uitmaakte van de onderzoeksafdeling van de LTTE alsook dat haar neef als vrijheidsstrijder overleed en hierdoor *"ook [werd] opgenomen in het boek"*. Een terugkeer naar Sri Lanka zal een schending uitmaken van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), aldus de verzoekende partij. Het is voor haar onbegrijpelijk dat de commissaris-generaal de situatie in Sri Lanka niet afdoende heeft onderzocht. Zij stelt dat zij problemen zal ondervinden in de Sri Lankaanse maatschappij. Zij betoogt dat haar neef een Tamiltijger was en om het leven kwam tijdens de oorlog, hetgeen van haar een gemakkelijk en duidelijk doelwit maakt. Zij wijst erop dat er nog steeds ernstige problemen zijn in verband met de veiligheidssituatie van de Tamiltijgers in Sri Lanka. Zij herhaalt de uiteenzetting van de actuele situatie in Sri Lanka (zie *supra*). De verzoekende partij besluit:

"Dat hij dan ook onder de bescherming valt van de Vluchtelingenconventie.

Dat zijn situatie grondig onderzocht dient te worden, ook in het licht van het dossier van zijn verklaringen. Het CGVS schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Sri-Lanka!"

Verder stelt de verzoekende partij dat zij schrik heeft slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van het lidmaatschap van haar broer en haar neef van de LTTE, die als een terroristische organisatie wordt gezien. Het is volgens haar duidelijk dat Tamils (zelfs eenvoudige sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die strijd tegen hen voert. Het is voor de verzoekende partij onbegrijpelijk dat zij tot op heden geen internationale bescherming bekwam.

2.4. In een derde onderdeel gaat de verzoekende partij in op de subsidiaire beschermingsstatus.

De verzoekende partij betoogt dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden omdat haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd zonder enige gegronde uitleg of wettige motivering of zonder daarbij haar echte, individuele redenen na te gaan. Verder betoogt de verzoekende partij dat:

“Het is ook een belangrijk gegeven dat zijn broer erkend werd als vluchteling. Dit feit en de elementen in het dossier van zijn broer en zijn neef dienen dan ook in overweging te worden genomen m.b.t. verzoeker want uiteraard kan ook hij hierdoor problemen krijgen met de overheid. Zijn broer was aanhanger van LTTE en deze worden gevisieerd door de Sri Lankaanse overheid en ze worden de mond gesnoerd. Dat met al deze elementen wel degelijk rekening dient te worden gehouden.

De president duldt geen kritiek op zijn beleid.

Andere Europese landen hebben tevens bij de VN-veiligheidsraad de vraag ingediend om de veiligheidssituatie en de inbreuken op de mensenrechten te onderzoeken.

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Er wordt in de beslissing melding gemaakt van een grondwetswijziging waarover gemotiveerd wordt dat dit problemen kan veroorzaken voor de minderheidsgroepen. Hierover wordt echter niets gemotiveerd, noch onderzocht. Men verwijst naar de situatie na de verkiezingen van november 2019, doch niets meer over de wijziging en de gevolgen (discriminatie) dat dit met zich meebrengt. Nochtans hebben verschillende organisaties en Europese landen bij de VN-veiligheidsraad een vraag ingediend om dit verder te onderzoeken. Het kan dan ook aangenomen worden dat ook het CGVS (onderdeel van een EU lidstaat) dit onderzoek afwacht of hiernaar zelf onderzoek voert.”

Voorts herhaalt de verzoekende partij meermaals dat niet werd onderzocht en/of gemotiveerd met betrekking tot het weigeren van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij dient op 18 januari 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. De verzoekende partij voert aan dat zij en haar broer eten brachten naar leden van de LTTE en dat zij omwille hiervan werd geviséerd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Nadat zij verschillende jaren ondergedoken had geleefd, verliet zij Sri Lanka en reisde zij naar België. Op 27 februari 2017 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Bij arrest van 27 maart 2017 met nummer 184 414 bevestigt de Raad deze weigeringsbeslissing omdat geen geloof kan worden gehecht aan de vluchtmotieven van de verzoekende partij.

Op 29 maart 2017 dient de verzoekende partij een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. De verzoekende partij legt een aantal bijkomende documenten voor. Op 25 april 2017 verklaart de commissaris-generaal dit tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat de verzoekende partij geen nieuwe feiten of elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Bij arrest van 1 augustus 2017 met nummer 190 337 vernietigt de Raad voormelde niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Op 5 oktober 2017 verklaart de commissaris-generaal het tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij ontvankelijk. De verzoekende partij wijzigt deels haar vluchtrelaas en betoogt dat haar broer op de onderzoeksafdeling van de LTTE werkte en dat zij zelf voor de LTTE spioneerde. Zij heeft nadien enkele jaren in Thailand verbleven. Op 22 maart 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus. Bij arrest van 20 september 2018 met nummer 209 742 bevestigt de Raad deze weigeringsbeslissing omdat geen geloof kan worden gehecht aan de vluchtmotieven van de verzoekende partij.

Op 8 november 2018 dient de verzoekende partij een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette, zij stelt dat haar neef intussen ook problemen kende en het land diende te verlaten en voegt toe dat zij heeft deelgenomen aan activiteiten van het Tamil Coordinating Committee (hierna: TCC) in België. Tevens legt zij een aantal bijkomende stukken neer. Op 31 januari 2019 verklaart de commissaris-generaal dit derde (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat de verzoekende partij geen nieuwe feiten of elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. De verzoekende partij tekent geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing, die intussen definitief is geworden.

Op 14 mei 2019 dient de verzoekende partij een vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette en legt een aantal bijkomende documenten voor. Op 3 juni 2019 verklaart de commissaris-generaal dit vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat de verzoekende partij geen nieuwe feiten of elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. De verzoekende partij tekent geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing, die intussen definitief is geworden.

Op 19 december 2019 dient de verzoekende partij een vijfde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette en legt een aantal bijkomende documenten voor. Op 12 februari 2020 verklaart de commissaris-generaal dit vijfde (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat de verzoekende partij geen nieuwe feiten of elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Bij arrest van 21 januari 2021 met nummer 247 886 verwerpt de Raad het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

Op 27 september 2021 dient de verzoekende partij onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette en legt een aantal bijkomende documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op 20 december 2021 verklaart de commissaris-generaal dit zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming ontvankelijk.

5.2. In de bestreden beslissing onderzoekt de verwerende partij de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de beweerdde problemen die zij ten aanzien van Sri Lanka doet gelden omwille van de betrokkenheid van haar, haar broer en haar neef bij de LTTE en haar eigen activiteiten in België. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan deze problemen. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat:

(i) de problemen die de verzoekende partij in het kader van haar vijf voorgaande verzoeken om internationale bescherming aanhaalde reeds ongeloofwaardig werden bevonden door zowel het CGVS als de Raad. Het louter volharden in en voortbouwen op een relaas dat reeds ongeloofwaardig werd

bevonden, is niet van aard de geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen. In het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming beroept de verzoekende partij zich niet op een nieuw relaas.

(ii) de foto's die de verzoekende partij voorlegt in verband met de interactie tussen haar ouders en de Sri Lankaanse politie (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet aantonen dat de verzoekende partij wordt gezocht. De afgebeelde interactie kan immers gelijk welke aanleiding hebben of zelfs in scene zijn gezet.

(iii) de verklaring van haar vader aan een rechtbank over de moord op haar broer (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) door de verzoekende partij reeds werd voorgelegd in het kader van haar tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming.

(iv) met betrekking tot haar activiteiten voor het TCC in België reeds in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming werd vastgesteld dat zij niet aannemelijk maakt omwille hiervan nood te hebben aan internationale bescherming aangezien zij niet aantoonde dat zij in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond/staat en/of dat, mede gelet op de beschikbare informatie, haar rol dermate beperkt was dat niet kan worden aangenomen dat zij hierdoor problemen zou kennen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. In het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming brengt de verzoekende partij geen elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat haar rol intussen significant is toegenomen. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij nog steeds geen formeel lid is van het TCC en dat zij geen noemenswaardige rol speelt. Evenmin brengt zij elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zij in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan. Zij linkt de bezoeken van het leger en de politie aan haar familie immers aan haar vroegere problemen in Sri Lanka (die reeds ongeloofwaardig werden bevonden) en niet aan haar activiteiten in België. Verder blijkt dat de zichtbaarheid van haar activiteiten in België beperkt is, zoals blijkt op de foto in de krant (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Zij stelt dat haar naam ook op een website werd gepubliceerd, doch dit betreft een loutere bewering. Voor het overige brengt de verzoekende partij geen andere elementen aan waaruit een (verhoogde) zichtbaarheid van haar activiteiten in België zouden kunnen blijken.

(v) de door de verzoekende partij voorgelegde documenten enkel een ondersteunende werking hebben en tevens slechts een relatieve bewijswaarde hebben gelet op de informatie in het administratief dossier met betrekking tot corruptie en documentfraude in Sri Lanka (zie map 'Landeninformatie').

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij doorheen haar verschillende verzoeken om internationale bescherming steeds trachtte haar voorgehouden nood aan internationale bescherming met bijkomende stukken te staven doch dat zij telkens een negatieve beslissing krijgt, dient erop gewezen dat zowel het CGVS als de Raad reeds oordeelden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas dat de verzoekende partij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette. Het louter volharden in en voortbouwen op een relaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden, is niet van aard de geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen. Waar de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting benadrukt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de documenten die de verzoekende partij doorheen al haar verzoeken om internationale bescherming heeft voorgelegd, dient erop gewezen dat de commissaris-generaal en de Raad in het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming rekening houden met alle stukken in het administratief dossier en dus ook met de documenten die de verzoekende partij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming voorlegde. De commissaris-generaal en de Raad dienen hierbij evenwel rekening te houden met de arresten van de Raad in het kader van het eerste, tweede en vijfde verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij, die gezag van

gewijsde hebben, en de beslissingen van de commissaris-generaal in het kader van het derde en vierde verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij, die intussen definitief zijn geworden. Het geheel van deze elementen in aanmerking genomen, dient vastgesteld dat de verzoekende partij, in zoverre zij in het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming voortbouwt op het vluchtrelaas dat zij reeds in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette, er niet in slaagt om de geloofwaardigheid van dit vluchtrelaas te herstellen. In haar verzoekschrift brengt de verzoekende partij evenmin enig concreet element aan dat op de beoordeling van dit vluchtrelaas in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming een ander licht zou kunnen werpen.

Verder stelt de verzoekende partij dat zij in België deelnam aan demonstraties en manifestaties van het TCC en hierdoor nog meer in het vizier van de Sri Lankaanse autoriteiten komt, temeer gelet op de foto's en artikels die zij voorlegde waardoor zij een "bekendheid" geniet. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat de rol van de verzoekende partij binnen het TCC beperkt is, dat reeds in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming door zowel het CGVS als de Raad werd vastgesteld dat zij niet aannemelijk maakt dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar activiteiten in België, dat zij niet bij naam wordt genoemd in de foto's en artikelen betreffende haar activiteiten in België die zij voorlegt, dat zij evenmin duidelijk herkenbaar is op een foto in een Sri Lankaanse krant en dat zij geen begin van bewijs voorlegt ter staving haar bewering dat haar naam op een website wordt genoemd. In haar verzoekschrift brengt de verzoekende partij geen enkel concreet element aan dat op deze pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing een ander licht zou kunnen werpen. In zoverre de verzoekende partij een verband legt tussen haar activiteiten in België en haar beweerdde problemen naar aanleiding van de activiteiten van haar, haar broer en haar neef voor het LTTE, dient erop gewezen dat deze problemen niet geloofwaardig zijn (zie *supra*), zodat zij niet van aard zijn ertoe te besluiten dat de verzoekende partij in het verleden reeds in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou hebben gestaan. Te dezen stelt de Raad bovendien vast dat de verzoekende partij ter terechtzitting stelt dat er drie mensen betrokken waren bij de LTTE: haar broer en twee neven, waarvan er één is overleden. Het is reeds opvallend dat de verzoekende partij hierbij haar eigen betrokkenheid als spion voor de LTTE niet vermeldt. Bovendien verklaarde de verzoekende partij in het kader van haar tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming dat zij twee neven en een nonkel had die bij de LTTE betrokken waren. Zij legde toen twee overlijdensaktes van deze neven voor. Zowel het CGVS als de Raad oordeelden in het kader van dit tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de betrokken neven en nonkel een band hebben/hadden met de LTTE en dat zij evenmin de familiale band tussen haar en deze personen aantoon. Tevens werd vastgesteld dat uit de overlijdensaktes van de neven enkel blijkt dat zij door een granaat om het leven kwamen en dat het niet aannemelijk is dat zij op 10 februari 2009 overleden maar dat dit overlijden pas op 5 en 8 juli 2013 werd geregistreerd. Dat de verzoekende partij in het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming opeens beweert dat slechts één van haar neven werd gedood en dat er drie personen betrokken waren bij de LTTE, namelijk haar broer en de twee neven, zonder hierbij zichzelf en haar nonkel te vermelden, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen over de betrokkenheid van haar en haar familie bij de LTTE en bijgevolg eveneens aan de geloofwaardigheid van haar beweerdde problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten. Hierdoor staat het eens te meer vast dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij voorafgaand aan haar komst naar België reeds in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar bewering dat zij omwille van haar activiteiten voor het TCC in België problemen zal kennen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. Ten overvloede merkt de Raad tevens op dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat haar broer, die aanhanger was van de LTTE, werd erkend als vluchteling (p. 16). In zoverre dit geen materiële vergissing betreft, doet ook de vaststelling dat de verzoekende partij plots beweert dat haar broer als vluchteling werd erkend, zonder dat zij hiervan eerder melding maakte en/of enig begin van bewijs voorlegt, eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen met betrekking tot haar broer.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift een uiteenzetting geeft over de actuele situatie in Sri Lanka en betoogt dat zij als gevolg van de betrokkenheid van haar en haar broer bij de LTTE schrik heeft dat zij het slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijk of vernederende behandeling of bestraffing, dient erop gewezen dat de door haar aangehaalde problemen naar aanleiding van de activiteiten van haar en haar broer voor de LTTE reeds ongeloofwaardig werden bevonden. De verzoekende partij kan de geloofwaardigheid van deze problemen niet te herstellen door te verwijzen naar de actuele, algemene situatie in Sri Lanka. Zij dient deze vrees immers *in concreto* aannemelijk te maken, doch hier blijft zij in gebreke.

Gezien het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Mede gelet op haar ongeloofwaardige verklaringen hierover, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op basis van de meest recente landeninformatie terecht gemotiveerd dat: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.,*

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. In de beslissing naar aanleiding van uw eerste verzoek werd reeds vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw identiteitsdocumenten met inbegrip van uw paspoort, waardoor het vermoeden bestaat dat u deze probeerde achter te houden, wat het onmogelijk maakt om de wijze waarop u gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar Sri Lanka vast te stellen. U hebt hier niet in de daaropvolgende noch in het huidige verzoek aan kunnen verhelpen, maar herhaalt slechts uw weinig aannemelijk bevonden verklaringen (CGVS p. 7, 8).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt

blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld bij uw eerdere verzoeken door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie voor Tamiltijgers en aanhangers van de LTTE in Sri Lanka ten gevolge van het beleid van de nieuwe eerste minister en voormalig president Rajapaksa kan de beoordeling door de Raad niet ombuigen. Voor zover de verzoekende partij meent met haar betoog in het verzoekschrift dat Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden een doelwit blijven, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar het voorgaande waarbij haar verklaringen over haar vermeende banden met de LTTE ongeloofwaardig werden bevonden, zodat zij ook geen oppervlakkige banden met de LTTE aannemelijk maakt. Het komt aan de verzoekende partij toe *in concreto* aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in haar land van herkomst. De verzoekende partij brengt verder geen informatie bij waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd onjuist of niet langer actueel zou zijn.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat de algemene geloofwaardigheid van de verzoekende partij niet is komen vast te staan en bijgevolg niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat het voordeel van de twijfel niet kan worden toegepast met betrekking tot verzoekende partij.

5.5. *In casu*, het geheel aan documenten en verzoekende partij haar verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de huidige algemene politieke en veiligheidssituatie in Sri Lanka, blijken er geen concrete aanwijzingen dat zij bij terugkeer problemen zal ondervinden met de Sri Lankaanse overheden of andere actoren.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6.1. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus wijst de verzoekende partij in haar verzoekschrift er op dat verweerder nalaat te motiveren waarom haar de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelt dat: *"Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend."*

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen." Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk heeft gemotiveerd waarom de verzoekende partij de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

6.2. De verzoekende partij gaat er bovendien aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast in beginsel op de vreemdeling rust. Aangezien het vluchtrelaas van de verzoekende partij niet geloofwaardig is, kan zij zich niet steunen op dezelfde elementen die aan de basis van haar vluchtrelaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, namelijk Sri Lanka, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn

land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

De Raad ontwaart noch in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daartoe over algemeen bekende informatie.

De verzoekende partij voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS